

Markus 16,9-20

2 Timoteus 4,1-8

2 Tim.4,3:"Ik heb de goede strijd gestreden,
ik heb mijn loopp ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden."

Gemeente van onze Heer Jozus Christus,

In gedachten zie ik hem in zijn kleine cel heen en weer schuifelen, Paulus. In gedachten zie ik hem zitten in de donkere kerker van Rome. Alweer een paar jaar zit hij nu achter slot en grendel. Vier jaar geleden hadden ze Paulus ook al te pakken gekregen en opgesloten, maar zijn aanklagers hadden het toen niet aangedurfd om hem in het openbaar aan te klagen. Ze waren bang voor gezichtsverlies en ze vreesden dat Paulus een martelaar zou worden. Om die reden hadden ze Paulus toen maar weer vrijgelaten en hij had in die tussenliggende paar jaren nog vruchtbaar kunnen werken in de buurt van Efeze en op het eiland Kreta.

Zo nu en dan een bezoeker en brieven schrijven is voor Paulus het enige contact met de buitenwereld. En ik gedachten zie ik hem zitten met een paar stukjes perkament en een oud schrijfpotlood. Heel nauwkeurig formuleert hij zijn gedachten en gevoelens in een brief aan zijn goede vriend en medewerker Timoteus. Samen hebben ze heel wat afgereisd en meegemaakt in al die kleine gemeentes in Asie en Europa. Overal waar ze kwamen werd op hen een beroep gedaan en moesten ze oproepen de moed niet te verliezen, maar tegen vervolging in de strijd vol te houden.

Paulus is heel kritisch op zijn eigen woorden, hij schrijft niet zomaar wat, maar overdenkt nauwkeurig zijn woorden aan Timoteus. En zodoende ontstaat een op het eerste gezicht wat hoogdravende brief die in zwaarige woorden getuigt van het vaste vertrouwen van Paulus in zijn God.

Maar tussen de regels door vangen wij welken op die erop wijzen, dat Paulus overvallen is door angst. Het is niet langer de keizer van Rome die hem gevangen houdt, maar de angst voor de dood.

1.

XXV

192

Tussen de regles door lezen we dat Paulus voorvoelt dat hij het deze keer niet zal redden; hij schrijft: "Tot nu toe heeft de Here God mij bewaart voor de dood en mij verlost van vervolging, maar nu is voor mij een zware tijd aangebroken. Jij, Timoteus, jij moet verdergaan in mijn voetstappen, zoals je tot nu toe altijd al deed. Want ik zal niet lang meer te leven hebben, God zal mij opnemen in Zijn hemels Koninkrijk."

In gedachten zie ik Paulus daar zitten en terugdenken aan al die gevechten die zijn leven bepaald hebben. Een groot gedeelte van zijn leven heeft hij de christenen vervolgt, omdat ze de gevestigde macht bedreigden. Maar op een bepaald moment heeft die strijd plaatsgemaakt voor een nieuwe strijd, en wel vóór de christenen en tegen de diktatuur van Rome. Diezelfde strijd immers die Jezus uitvocht tot de dood erop volgde; de strijd voor het koninkrijk van God, die ook Paulus uiteindelijk het leven zou kosten.

En op dit punt kunnen wij ons eigen leven aanknopen bij dat van Paulus, omdat ook wij gekozen hebben om aan die strijd mee te doen, om in opstand te komen tegen vervolging en te willen strijden voor de idealen van het evangelie.

Het leven is een strijd zegt een spreekwoord, en wat dat betekent dat realiseren we ons ^{vaak} veel te weinig. Ons blikveld is vaak gericht op ons eige leventje ons eigen straatje, ons eigen bezit en ons eigen geluk. En daardoor zien wij vaak niet dat mensen van alle leeftijden alle dagen maar weer ~~en~~ leven en in geloven moeten strijden om overeind te blijven.

Het begint meteen al goed als je jong bent. Jonge mensen die nog ~~verkracht~~ hebben vechten dikwijls een harde strijd tegen frustraties, tegen onbegrip, tegen discriminatie, ze strijden tegen de wanhoop die hen zo vaak verstikt, een strijd tegen al die gevoelens die bovenkomen en die een uitweg zoeken. Zovele jongeren kunnen deze strijd niet aan en worden a-sociaal. Wij moeten nooit onderschatten de onzekerheden waarmee jonge mensen kunnen worstelen, want het kan hen ^{afbrengen} tot zelfmoord ^{particulier} ~~driven~~. We moeten ook niet langer menen dat ouderen zomaar zonder meer hun geloof op de jongeren zouden kunnen overdragen, nee, dat vertrouwen in God zullen de jongeren zelf moeten zoeken en dat kost strijd.

Die "jeugd van tegenwoordig" staat voor precies dezelfde vragen en onzekerheden als mensen die al wat ouder en gesettled zijn en die te maken hebben met hun eigen zorgen, met gebroken relaties, met een vaak bittere strijd tegen ziekte.

En tenslotte ook bij de oudsten onder ons zien wij strijd. Strijd tegen de angst voor de dood, maar soms ook een jarenlange strijd tegen de eenzaamheid, of tegen de gebr~~u~~ken van de ouderdom. Maar vooral de strijd tegen doodsangst kan hen verstikken en benauwen.

En dan zwijg ik nog maar van de strijd van mensen, die sowieso al op het tweede plan komen, mensen met een handicap, of met een slechte gezondheid, mensen die vervolgt worden om hun denken en hun doen. Vaak gaat het daarbij om strijd die in stilte wordt uitgevochten. Mensen vechten in het verborgene om hun hoofd boven water te houden.

Mensen van alle leeftijden ~~strijden~~ dus verkeren in alle mogelijke strijd, en het is al deze strijd die Paulus op het oog heeft als hij zegt: "Ik heb de goede strijd gestreden." Want in die paar woorden toont Paulus zijn betrokkenheid bij ons leven. En dan bedoeld hij niet allen de strijd om het geloof, eh al helemaal niet om het ware geloof. Nee, Paulus spreekt hier over al die kleine en grote gevechten, die mensen met zichzelf en met God uitvechten.

Dat is allemaal mooi en aardig zult U zeggen, dat die Paulus oog heeft voor onze problemen, maar daar ben ik niet mee geholpen. Daarmee ben ik als jongere in onzekerheden nog niet kwijt en daarmee ben ik als oudere mijn angst voor de dood niet kwijt. Het is een terechte vraag, maar toch is er ook vandaag sprake van evangelieverkondiging, van een goede boodschap, die van invloed is op ons leven.

Als we met die bijbel bezig zijn is het belangrijk om twee dingen nooit te vergeten.

In de eerste plaats mogen we nooit zeggen dat de bijbel alleen maar zou bestaan uit loze woorden. Maar we moeten ervan overtuigd zijn dat het in de bijbel niet gaat om woordspelingen, maar om VOOR+SPELLINGEN. God spelt het, als het ware voor ons uit in woorden.

3. Geloof

Geen lege woordspeling, maar een voorspelling voor ons eigen leven.

En in de tweede plaats moeten we bedenken, dat de wijze waarop wij lezen, ook de wijze moet zijn, waarop wij leven. Dat kun je niet zomaar ongestraft los van elkaar zien. Als ons lezen niet doorklinkt in ons leven, dan heeft het lezen van het evangelie geen zin, en dan lopen we het grote risico, dat we het evangelie gaan misbruiken. Als onze leefwijze niet klopt met onze leeswijze dan krijgen we de vrije hand om maar met bijbel teksten te strooien. *Van woordt evangelie een stukje haant.*

geen product

Wat bezielt mensen toch om met het geloof om te gaan alsof het alleen maar een stukje theater is. Theater daar kun je van een afstand naar kijken en je kunt na afloop wel of niet applaudiseren, en dat is dan dat. Laat het tot ons doordringen dat, als wij met het evangelie verder willen, we niet op een afstand kunnen blijven staan en toekijken. Want als het goed is dan snijdt het geloof in je eigen vlees. Het is zo gemakkelijk om God als speler op te voeren in ons eigen toneelspel, maar dan zullen we nooit begrijpen dat Golgotha harde werkelijkheid is.

Als we vandaag de, toch wat hoogdravende, woorden van Paulus willen betrekken op ons eigen leven, dan moeten we dus bedenken dat het hier niet gaat om zomaar wat losse woorden, maar om *de* voorspelling van ons eigen leven. De krans der echtvaardigheid en het koninkrijk van God, zoals Paulus dat beschrijft ligt ook voor ons in het verschiet. *dat* is een voorspelling van God.

En dan gaan ik terug naar de centrale tekst: Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, en ik heb het geloof behouden.

Het zijn deze woorden die Paulus omhoogtillen uit de duisternis van zijn gevangenschap. Met een wisse dood voor ogen zegt Paulus: "Ik heb ondanks alles het geloof behouden" En dat houdt hem overeind.

Deze zelfde woorden kunnen ook ons overeind houden of overeind helpen. Want in leven en in geloven sta je nooit alleen, daar is God altijd bij. Het geloof dat we er niet alleen voor staan, mogen we niet uit het oog verliezen.

Ouderen hoeven niet bang te zijn, dat God hen alleen en in eenzaamheid zal laten sterven. Zieken en gebrekkigen mogen God altijd vasthouden, omdat hij hen niet laat vallen. En tenslotte mogen jongeren er zeker van zijn dat ze niet alleen staan in hun strijd tegen onzekerheden. Het geldt voor ons allemaal, ook al heeft

iedereen je in de steek gelaten, jijzelf mag je toevlucht zoeken bij een God die met mensen een verbond heeft gesloten. God zal altijd tegen je zeggen: Jij bent van mij. God zelf zal jou omhoog tillen uit de duisternis van je leven.

Als we dit alles hebben gezegd en overdacht, en als we er zeker van durven zijn, dat God inderdaad zo met mensen om wil gaan, dan blijft ons slechts een weg over, en dat is samen met God de goede strijd van ons leven te strijden, om samen met Hem de wedloop van dit leven te gaan, en om tenslotte het geloof te behouden in die God die in alle strijd naast ons staat. Dat is beslist geen woordspeling en dat is dankzij Jezus ook geen voorspelling, maar dat is werkelijkheid!

Ten slotte nog dit.

Wat het betekent om gevangen te zijn om allen te zijn of eenzaam, wat dat betekent leerde ik kort geleden van een man, die mij vertelde dat hij ooit om twijfelachtige redenen naar de gevangenis werd gestuurd. Hij werd door een bewaker naar zijn kleine cel gebracht, en voordat deze de deur vergrendelde vroeg hij deze man: "Wilt U nog iets hebben, kan ik U nog iets brengen?" Op datzelfde moment zag deze man boven de deur van zijn cel een kruis hangen en hij zei: "Breng mij een bijbel". En hij kreeg een bijbel en de deur ging achter hem dicht en op slot. En vertelde de man: "Toen ik ^{die} deze bijbel opensloeg en de woorden van God tot mij liet doordringen, toen was ik niet langer alleen!"

AMEN

Gebed

Wij willen God vragen om vergeving van schuld omgenade voor mensen en om zijn ontferming over deze wereld. Laten wij bidden.

Here God. Al die woorden waarmee wij anderen gekwetst envals beschuldigt hebben, al die woorden die wij hebben misbruikt om te ruziën en om anderen te beledigen, voor al die woorden vragen wij Heer, reken ze ons niet aan.

Wil ons niet aanrekenen Heer dat wij niet geleefd hebben volgens de regels van het evangelie, dat wij daaraan niet konden voldoen. Vergeef ons Heer, dat er in ons midden nog te weinig plaats is voorbescheidenheid en verdraagzaamheid. Vergeef ons Heer al wat wij misdeden.

Here God wij bidden om Uw genade over mensen. Mensen van alle soorten en kleuren en rangen en standen, mensen die uitzien naar hulp, wilt Gij Heer naar hen omzien en wil genade en vrede brengen in het leven van alle mensen.

Here God wij bidden om Uw ontferming over deze wereld die vergaat door geweld en vervuiling. De wereld wordt door mensenhanden verniet, door onze handen.

Daarom bidden wij Heer wil ons leren wat he betekent om rentmeester te zijn over deze schepping, wil ons leren Heer om onze handen te gebruiken om de vruchten van deze aarde te beschermen en om alle leven in stand te houden en zo de schepping door te geven aan volgende generaties.

Here God zo bidden wij om Uw ontferming over de wereld, om Uw ontferming over ons eigen leven, want zonder U kunnen wij het niet volhouden.

Om Christus wil. AMEN